

عنوان مقاله:

واژه پژوهی مدارا در تحلیل گزاره های قرآن و حدیث

محل انتشار:

نخستین همایش ملی واژه پژوهی در علوم اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علی توحیدی نژاد - پژوهشگر پژوهشکده حدیث حوزه

خلاصه مقاله:

مدارا صفتی است که انسان ها را به وجود داشتن سلیقه های گوناگون، متناسب به حال جامعه پرورش می دهد و او را برای سایر افراد خانواده و اجتماع مطبوع می سازد. برخی بر این باورند که مدارا یعنی کوتاه آمدن در کارهاست در صورتی که مدارا به معنای «خودداری» و «دفع کردن» رفتارهای بد دیگران با نرم خویی و رفتار سازگارانه است. اگر معنای این واژه مشخص شود سبب تصحیح برخی از برداشت های نادرست از این صفت می شود. هدف از این پژوهش شناخت معنای مدارا و شناسایی واژه های متضاد و مشابه مدارا و معنای آنها است. پژوهش حاضر توانسته با جستجوی در منابع لغوی و نرم افزارهای علوم اسلامی معنای مدارا را استخراج و معنی برخی از غلات شبیه به مدارا و متضاد با آن را واژه شناسی کند. این نوشتار پس از مفهوم شناسی مدارا، کلمات متضاد، مترادف و مرتبط با مدارا را واژه پژوهی می کند.

کلمات کلیدی:

مدارا، رفق، خرق، تساهل، علم لغت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/508460>

